אמר רב אינו עובר עליו. מדאורייתא ומותר לכתחלה באכילה אם בשלו ולא אמרינן אסור מיהא מדרבנן דהא אפילו נסחט ממנו ויצא

אמרינן לקמן (דף קיא.) חלב שחוטה מדרבנן הוא והאי כיון דמובלע

ולה פירש הפי׳ היסור דרבנן ליכה: דהתם מיעבר הוה דלה עבר.

ללקות דחין בו כזית: הא איסורא

איכא. דחלי שיעור אסור מה"תי : הא

כחל לא בעי קריעה. לאחר הבישול

מדלא תנא ביה לא קרעו קורעו לאחר

בשולו: דלמת. משום הכי לה תנייה

משום דלב הוא דסגי ליה בקריעה

דלאחר בשול משום דבשעת בשול לא

בלע דשיע: אבל כחל. שהוא רך כבר

נבלע בו החלב ע"י בשול ולא סגי ליה

תו בקריעה: קבה. של טלה או של

עגל שיונקים החלב לתוך קבתן: וה

כנום במעיו. ומשילה מדדי הבהמה

חלב הוא וכחל אינו כנוס במעיו שלא

יצא מדדי הבהמה בחייה ולא נאסף

אלא מובלע בבשר הוא ולא בא לכלל

חלב ומיהו לכתחלה בעי קריעה

מדרבנן: וטחו בכותל. כובשו בידיו

לכותל כדי שיסחט חלבו: קרע לי.

כחל קודם שתללנו ואנא איכול: מתניתין

היא. דקורעו מתחלתו ומותר: הא

קמ"ל. קריעה בעלמה קה"ל הו שתי

או ערב לפי שהחלב הנוטף יולא למטה

ומשילא והרי הוא חלב לא חזר ולא בעי

שתי וערב אלא לקדרה דהתם ודאי לריך

להוליא כולו מתחלה לפי שכשהוא יולא

הרי הוא חלב גמור וחוזר ומתבשל עמו ודחתני לעיל שבשלו מותר בצלי קאמר

דללי נמי קרי בשול דכתיב בדברי

הימים (ב לה) ויבשלו (את) הפסח:

ילפת. חשתו: הכבד כולו דם יהוח

קרוש טעם דם לו: דם טוהר. של

בתולין ושל ימי טוהר של יולדת: מוח.

של דג ששמו שיבוטא טעמו כטעם

חזיר: גירוסת. עוף טמא הואש:

לישנה דכוורה. יש לו טעם גירותה:

חסר לן חשת חיש שרח לן גרושה.

ואע"פ שבעלה חי: בעינא למיכל

בישרא בחלבא. ומה אמלא היתר

דוגמתו: זויהו. שפודו. תנו לה כחל

בשפוד: והא אנו הורעו תנו ההוא

לקדרה. דכי נפיק מיניה הוי חלב

שחוטה וכי הדר ומיבלע ליה אסר ליה.

ודקתני לא קרעו אינו עובר עליו רב

נחמן סבירא ליה כלישנא בתרא דרב

וברייתה מוקי לה בללי דכתיב

ויבשלו (את) הפסח בדברי הימים:

כם:

ל) [שבת ל. וש"נ],
 ל) [מוספתה פ"ח ה"ב],
 ג) [מוספתה פ"ח ה"ג],

ד) נ״ל אי נמי להדירה. ה) נעי מוס׳ מ״ק יא. ד״ה ה) נעי מוס׳ מ״ק יא. ד״ה כוורא], ו) נשבת ל. וש״נ],

ו) ולעיל לח.ו. ה) ל"ל הרוש

סי׳ ל ד״ה ומ״ש לצלי

נריך], כ) נ"ל הבשר נכנס

הוא וטעם, **ט**) [כדאי לעיל סב:], י) [עי' ז

נר מצוה סג א מיי' פ"ט מהלי מאכלות אסורות הלי

יב סמג לאוין קמא טוש"ע
יד סיי ל סעיף א:
י"ד סיי ל סעיף א: סמג לאוין קלו ובש"ע סם סי׳ עב ס״ב לא פסק

כן: סה ג עי' מ"ש הרי"ף דרה ג פיי מיש האיין. דההיא נשנית קודם חזרה וכן פסקו המיי' פ"ע שם הלכה טו וע"ש וסמג לאוין קמח וטוש"ע י"ד סי"

פו סעיף ט: פו סעיף דה מיי׳ שם הלכה יב סמג שם טוש"ע י"ד

רבינו גרשום

לימא מסייע ליה לרר. וזה הכחל אינו כנוס (ואינו) ואלאז בולע אבל קיבה ואלאז בולע אבל קיבה . בולעת: אי נמי לקדירה. בלומר דאי קורעו אפי׳ לקדרה מותר: דשיבוטא. מין דג: גירותא. עוף י. טמא: דם טהור כלומר ימי טהרה טהור: זויקו . לה כחלא כלומר שפדו לה כחלא וצלו לה דדמי כבישול בשר בחלב: והא קתני שבישלו דיעבד אין ריעבד אין לכתחלה לא והיאך אמר רב נחמן ההוא לקדרה כלומר קורעו אפי׳ לכתחלה:

אינן עובר עליו ומותר. פירש בקונטרס דמותר אם בשלו משום

דחלב שחוטה דרבנן הוא והאי כיון דאבלע ולא פירש אפילו איסורא דרבנן ליכא משמע שרוצה להעמיד כולה שמעתתא דכחל לצלי דאי להדרה אמאי מותר הא יצא חלב וחזר ונבלע וכן פירש לקמן בהדיא גבי זויקו לה כחלי דפריך והא

בשלו התני בדיעבד ופירש בקונטרס

והא ודאי בצלי הוא מדקתני מותר דאי

בקדרה אמאי מותר הא יצא החלב

וחזר ונבלע ולקמן בתר שמעתחא דכבד

פי׳ בקונטרס והלכות כחל כבר אמרנו

למעלה דלללי בעי קריעה שתי יאו ערב

ואי לא קרעו מותר כלישנא המא דרב

דהא תניא כוותיה ולקדרה קורעו שתי

וערב וטחו בכותל ומה שכתוב בספרים

בפ׳ גיד הנשה (לעיל דף לו:) כחל עלמו

אסור היכא דלא קרעיה ובשליה בהדי

בשרא ל"ג ליה דאפי" בשליה לחודיה

אסור לפירוש ההונטרם לפי שפירש וחזר

ונבלע ומיהא גם לפירוש ההונטרם

היכא דאיכא ס׳ במים שנתבשל בהן

הכחל לא היה נאסר הכחל היכא

שבשלו לחודיה לפי שהחלב הנפלט

נתבטל במים אבל היכא דבשלו עם

בשר אסור משום טעם בשר הנבלע

בחלב שבכחל וכן יש ספרים דגרסי

בסמוך כחל שבשלו בחלבו מותר היכא

דבשליה לחודיה בלא בשר ויש להעמידו

לפירוש הקונטרם שיש במים ששים

כדפרישית שמתבטל בהן חלב היולא

מן הכחל: הא איםורא איבא. וח״ת

לפירוש הקונטרס דלמא הא איסורא

איכא לקדרה אבל לללי מותר וי"ל דא"כ

ה"ל למתני דאם לא קרעו מותר דהוי

חדוש וממילא הוה מוקמינן ליה בללי:

לב הוא דבעי קריעה אבל כחל לא

מינה איפכא אינו עובר עליו הא איסורא

איכא כדדייק לעיל דהכא לא שייך

למימר איידי דבעי למימר בסיפא כדקאמר לעיל וי"ל דדלמא איידי דקתני

במתניתין ואינו עובר עליו נקט נמי

בברייתא הכי: (ב) הא בחד לא בעי

קריעה. מדלה קתני קורעו לחחר

בשולו והוה מוקמינן לה בצלי כדקתני

גבי לב וא"ת ומאי קסבר אי מהניא ביה

קריעה אחר בשול אמאי מותר בלא

קריעה יותר מקודם בשול דלריך קריעה

ואי לא מהניא ביה קריעה היכי מייתי

סייעתא לרב מהך ברייתא מדלא קתני

הורעו לחחר בשולו הא אין קריעה

מועלת לו כלום לאחר שנתבשל וי"ל

דודאי ס"ד דמועלת לו קריעה לאחר

בשולו והא דקאמר רב ואינו עובר

עליו ומותר בלא קריעה במבושל ובחי

בעי קריעה. ואית אדרבה דוק

אמר רבי זירא אמר רב "אינו עובר עליו ומותר והא אנן תנן אינו עובר עליו מיעבר הוא דלא עבר הא איסורא איכא בדין הוא דאיסורא נמי ליכא ואיידי שרבעא למיתנא סיפא הלב קורעו ומוציא את דמו לא קרעו אינו עובר עליו התם מיעבר הוא דלא עבר הא איםורא איכא תנא נמי רישא אינו עובר עליו לימא מסייע ליה יהכחל קורעו ומוציא את חלבו לא קרעו אינו עובר עליו הלב קורעו ומוציא את דמו לא קרעו יקורעו לאחר בשולו ומותר לב הוא דבעי קריעה אבל כחל לא בעי קריעה דלמא לב הוא דסגי ליה בקריעה אבל כחל לא סגי ליה בקריעה ואיכא דאמרי א"ר זירא אָמר רב אינו עובר עליו ואסור לימא מסייע ליה אינו עובר עליו מיעבר הוא דלא עבר הא איסורא איכא בדין הוא דאיסורא נמי ליכא ואיידי דבעא למיתנא סיפא הלב קורעו ומוציא את דמו לא קרעו אינו עובר עליו דהתם מיעבר הוא דלא עבר הא איסורא איכא תנא נמי רישא אינו עובר עליו ת"ש הכחל קורעו ומוציא את חלבו לא קרעו אינו עובר עליו הלב קורעו ומוציא את דמו לא קרעו קורעו לאחר בשולו ומותר לב הוא דבעי קריעה אבל כחל לא בעי קריעה דלמא לב הוא דסגי ליה בקריעה אבל כחל לא סגי ליה בקריעה תניא כלישנא קמא דרב 🌣 כחל אסור ומה הפרש בין זה לזה זה כנום במעיו וזה אין כנום במעיו כיצד קורעו אמר רב יהודה יקורעו שתי וערב ומחו בכותל א"ל ר' אלעזר לשמעיה קרע לי ואנא איכול מאי קמ"ל מתניתין היא ההא קמ"ל דלא בעינן שתי וערב ומחו בכותל "אמרה ליה ילתא לרב 🏟 נחמן מכדי כל דאסר לן רחמנא שרא לן כוותיה אסר לן דמא שרא לן כבדא נדה דם מוהר חלב בהמה חלב חיה חזיר מוחא דשיבוטא גירותא לישנא ∘דכוורא אשת איש גרושה בחיי בעלה אשת אח יבמה כותית יפת תאר בעיגן למיכל בשרא בחלבא אמר להו רב נחמן למבחי זויקו לה כחלי והאגן תנן קורעו ההוא לקדרה והא קתני שבשלו

בחלב מהר״ם.

הנהות הב"ח (א) גמ' הא קמ"ל דלא בעינן שתי וערב. נ״ב עי׳ בר"ו (ג) תום' ד"ה הח כחל לריך להתחיל אבל כחל וכו' והא דקאמר רב דאין: (ג) ד"ה הכוח וכו׳ חם יש

שבשלו בחלבו מותר יקבה שבשלה בחלבה

דיעבר אין לכתחלה לא ה"ה דאפי' לכתחלה יואיידי דקא בעי למיתנא סיפא קבה שבשלה '

קורעו היינו משום דכי נתבשל כבר פלט במקלת אבל חי שיש לו רוב חלב בעי קריעה: דלבוא דב הוא דסגי ליה בקריעה. פירוש משום דשיע ולא בלע אפילו לקדרה או לצלי משום דכבולעו כך פולטו כמסקנא דפסחים (דף עד:) אבל כחל לא סגי ליה בקריעה אפילו לצלי משום דכבולעו כך פולטו לא שייך בשאר איסורים אלא בדם לחודיה: בדה דם בוחר. בסלוק של פרשת פרה יסד ר' אליעזר הקליר מן הדם טחול הדם מטומאת נדה (אשה) טהרת בחולי אשה ומאשת איש יפת חואר לאיש וכנגד כותית לא פירש והכל עשה ע״פ הירושלמי זויקו לה בחלי. פירש בערוך כמו זיקים מלאים ודמי לוויקני דארמאי בפ׳ שני דמסכת ע"ו (דף לא:) כלומר נפוחין וכן הכא כחל כמו נוד נפוח מלא חלב ולא נקרע ובקונטרס פירש שפודו תנו לה כחל בשפוד: ההוא לקדרה. פירש בקונטרס דרב נחמן ס"ל כלישנא בתרא דרב וברייתא מוקי לה בללי כדכתיב ויבשלו (את) הפסח בדברי הימים ואין זה דוחק דה"ג מוקמינן בפ' כילד לולין (פסחים דף עד.) קורעו לאחר בשולו היינו אחר צלייתו ואינו רוצה לומר דסבר לגמרי כלישנא בתרא דהא מיקל טפי אפילו מלישנא קמא דשרי אפילו לכתחלה אלא בפירוש דמתניתין סבר כלישנא בתרא דכיון דשרי רב נחמן לצלי לכתחלה בלא קריעה א״כ הא דקתני קורעו היינו לקדרה כדקאמר הכא וכי קתני לא

קרעו אינו עובר עליו ע"כ אינו עובר עליו ואסור כיון דמיירי לקדרה ורבינו תם פירש דהא דלריך קריעת שתי וערב וטחו בכותל לקדרה היינו קדרה עם בשר דלקדרה משמע עם בשר כדתנא אם ש בנותן טעם בקדרה אבל לקדרה בלא בשר או לללי שרי לכתחלה בקריעה קצת וטעמא דהחמירו בה עם הבשר לפי דטעם י החלב נכנס בבשר ומשתנה טעם הבשר ויש בו טעם בשר בחלב ולכך גזרו חכמים וכשאין הבשר עם הכחל בקדרה אף על פי שלא קרעו שחי וערב כיון שקרעו קלת לכתחלה מותר